

PRO HUNGARICA
COMMUNITATE

A NYITRAI MEGYEI HATÁSKÖRBE TARTOZÓ FELADATKÖRÖKKEL VALÓ ELÉGEDETTSÉG MÉRÉSE A FELVIDÉKI MAGYAROK KÖRÉBEN

kutatási jelentés

NYITRAI MEGYE

2026.03.30.

A NYITRA MEGYEI HATÁSKÖRBE TARTOZÓ FELADATKÖRÖKKEL VALÓ ELÉGEDETTSÉG MÉRÉSE A FELVIDÉKI MAGYAROK KÖRÉBEN

kutatási jelentés

Készítették: Kapitány Balázs, Rákóczi Krisztián, Mácsadi István

2026. március 30.

Összefoglaló

A kutatás eredményei egy összetett, de jól strukturálható képet rajzolnak ki Nyitra megye társadalmi hangulatáról, közszolgáltatásainak megítéléséről és politikai attitűdjeiről.

A makroszintű percepciók kifejezetten negatívak: a válaszadók közel 80%-a szerint Szlovákia rossz irányba halad, miközben mindössze 11,4% lát pozitív tendenciákat. Ezzel párhuzamosan azonban az egyéni élethelyzet megítélése lényegesen kedvezőbb: a megkérdezettek mintegy 69,5%-a elégedett saját körülményeivel, bár a „teljesen elégedettek” aránya csak 22,7%. Ez a kettősség a jövőre vonatkozó várakozásokban oldódik fel: a válaszadók 53,9%-a romlást vár, és csupán 26,1% számít javulásra, ami azt jelzi, hogy az egyéni elégedettség nem fordul át optimista jövőképbe. Az elégedettség és várakozások között ugyanakkor szoros kapcsolat van: a teljesen elégedetlenek 88,7%-a romlást prognosztizál, míg még a teljesen elégedettek körében is 40,4% pesszimista.

A közszolgáltatások megítélése differenciált, de egyértelmű prioritási sorrendet mutat. Az egészségügy esetében az alap- és járóbeteg-ellátás magas igénybevétel mellett (házi orvos: ~80%, szakrendelés: 67,4%) kifejezetten kedvező megítélésű, míg a kórházi (27,1% igénybevétel) és sürgősségi ellátás (26,3%) esetében már jelentős elégedetlenség jelenik meg. A problémák strukturális jellegűek: a hosszú várólistákat a válaszadók 31,5%-a, az orvoshiányt 28,2%, a magas gyógyszerárakat 25,2% említi. Ezzel párhuzamosan a magánegészségügy kiugróan magas, 94% feletti elégedettséget mutat.

A közlekedés és infrastruktúra egyértelműen a legkritikusabb terület. Az utak állapotát a válaszadók több mint 80%-a negatívan értékeli (53,8% teljesen rossznak, 28,4% inkább rossznak). A lakosság 42,4%-a ingázik, és az utazási idő jelentős: közel fele napi 30 percnél többet tölt közlekedéssel, 20,4% pedig egy óránál is többet. A közlekedési szerkezet erősen autóközpontú (71,6%), míg a busz (17,5%) és a vasút (5,3%) marginális szerepet játszik. A fejlesztési igények is ezt tükrözik: a válaszadók 59,8%-a az utak minőségének javítását jelölte meg elsődleges prioritásként.

Az oktatás esetében a problémák elsősorban demográfiai és társadalmi jellegűek: az asszimilációt 30,6%, a csökkenő diáklétszámot 29,3% tartja a legnagyobb kihívásnak, míg a minőségi problémák (23%) és a tanárhiány (7,9%) másodlagosak. Az iskolaösszevonásokkal szemben jelentős ellenállás mutatkozik (47% teljes elutasítás), ugyanakkor az oktatás fejlesztési prioritásként alacsony súlyt kap (8,1%).

A fejlesztési preferenciák világos sorrendet rajzolnak ki: az egészségügy (40,4%) és az úthálózat (28,8%) messze kiemelkedik, míg a szociális ellátás (14,4%) harmadik helyen áll, az oktatás és egyéb területek marginális szerepet játszanak.

Területi szempontból erős a relatív lemaradás érzete: a válaszadók 64,6%-a szerint saját járása hátrányosabb helyzetben van a megye többi részéhez képest. Ez az attitűd

különösen a falvakban erős (53,4%), és térségenként jelentős eltéréseket mutat. Ezzel párhuzamosan a megyei önkormányzat tevékenységének megítélése mérsékelten pozitív, de erősen bizonytalan: 28,5% nem tudja megítélni a működését, ami alacsony intézményi láthatóságra utal.

A politikai attitűdök tekintetében a kormány megítélése egyértelműen negatív (74% elégedetlen), míg a Magyar Szövetség esetében mérsékelten pozitív, de magas bizonytalansággal terhelt kép rajzolódik ki (32% nem tud véleményt formálni). A választási részvételi hajlandóság ugyanakkor kifejezetten magas: a válaszadók több mint 76%-a biztosan vagy valószínűleg részt venne egy választáson.

A pártpreferenciák erősen etnikai alapúak: a válaszadók 61,9%-a mindig vagy többnyire magyar pártra szavaz, míg a szlovák pártok összesített támogatottsága mintegy 23%. Ugyanakkor még a legaktívabb szavazók körében sem teljes a koncentráció: a biztos szavazók között 46,8% mindig magyar pártot választ, ami strukturális korlátot jelent a politikai képviselet szempontjából.

A stratégiai attitűdök alapján a választók alapvetően nyitottak az együttműködésre: erős támogatottsága van annak az állításnak, hogy a magyar politikai képviseletnek a régió egészét kell szolgálnia (átlag: 4,53), és többségük szerint a magyar érdekek szlovák partnerekkel együttműködve hatékonyabban képviselhetők (3,78). Ugyanakkor nincs egyértelmű konszenzus sem a kormányzati részvétel prioritásáról (2,97), sem a koalíciós keretekről, amit a magas bizonytalanság és fragmentált preferenciák is megerősítenek.

Össességében egy olyan társadalmi kép rajzolódik ki, amelyet erős makroszintű pesszimizmus, közszolgáltatási elégedetlenség – különösen az infrastruktúra terén –, valamint viszonylagos magas politikai aktivitás, de részben strukturálatlan és nem teljesen konszolidált választói preferenciák jellemeznek.

Módszertan

Módszertan: Az adatok forrása a Horizontul Polgári Társulás Nyitra megyei többtémájú (omnibusz típusú) kérdőíves kutatása.

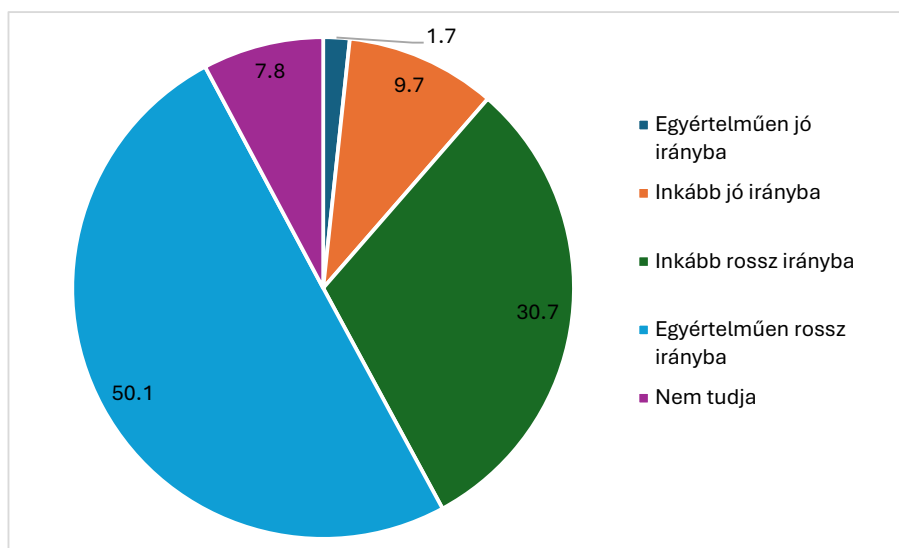
A személyes megkereséssel magyar nyelvben történő adatgyűjtés terepmunkájára 2026. március 16. és április 3. között került sor, a megye 38 településén, összesen 1229 fős, Nyitra megye nagykorú magyar anyanyelvű népességét reprezentáló mintán. A mintakijelölésre részben véletlen kiválasztással, részben kvótás kiválasztással került sor. A minta kisebb torzulásait a 2021. évi népszámlálás továbbvezetett adatait felhasználva matematikai eljárással, súlyozással korrigáltuk, így a minta jól tükrözi a megyében élő nagykorú magyar anyanyelvű lakosság településtípus, nem, életkor és iskolai végzettség szerinti összetételét.

Szubjektív elégedettség és jövőkép

A válaszadók általános vélekedésének vizsgálata alapján megállapítható, hogy a társadalmi hangulat kifejezetten pesszimista. A megkérdezettek 4/5-e szerint Szlovákia rossz irányba halad, míg mindössze 11,4% véli úgy, hogy az ország jó irányba tart. Az 1. ábra ezt az eloszlást részletesebben is szemlélteti: a válaszadók 50,1%-a egyértelműen rossz irányt érzékel, további 30,7% pedig inkább negatívan ítéli meg a folyamatokat. Ezzel szemben csupán 1,7% látja egyértelműen jónak az irányt, és 9,7% inkább pozitívnak, míg 7,8% nem tudott egyértelmű választ adni. Az adatok alapján tehát egy domináns, határozott negatív percepció rajzolódik ki az ország helyzetével kapcsolatban.

A falusi és városi népesség között ebben a kérdésben nem mutatkozik érdemi különbség, ugyanakkor korcsoportok szerint már jelentősebb eltérések figyelhetők meg. Míg a 30 év alattiak mindössze 7,5%-a gondolja úgy, hogy az ország jó irányba halad, addig a 65 év felettek körében ez az arány 18,5%. Területi bontásban szintén különbségek láthatók: a Lévai járásban például csupán 7% vélekedik pozitívan, míg az Érsekújvári járásban ez az arány 15,8%. További bontásban az Érsekújvári körzet válaszadóinak 20,6%-a látja jónak az irányt, szemben a Párkányi körzet 11%-os értékével. Ezek az eltérések arra utalnak, hogy a makroszintű pesszimizmus mellett bizonyos demográfiai és területi tényezők eltérően befolyásolják az ország helyzetének megítélését.

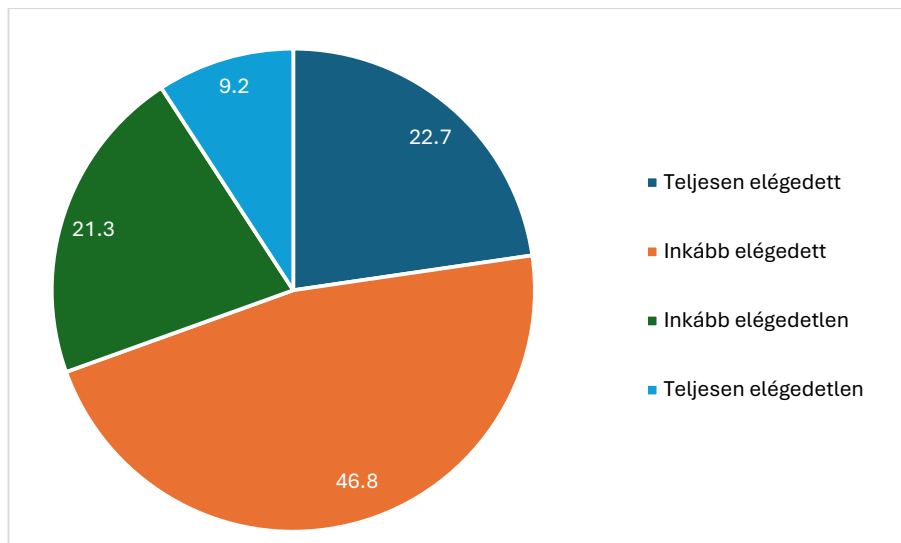
1. ábra: Az ország helyzetének megítélése a válaszadók körében (%)

Az országos helyzet megítélése után érdemes megvizsgálni, hogy a válaszadók saját életkörülményeiket miként értékelik. A jelenlegi elégedettség megoszlása alapján a minta többsége inkább pozitívan viszonyul saját helyzetéhez: az „inkább elégedett” kategória 46,8%-ot tesz ki, amely a legnagyobb csoport, és a „teljesen elégedettek” 22,7%-ával együtt közel 70%-os többséget alkot. Ugyanakkor az „inkább elégedetlenek” (21,3%) és a

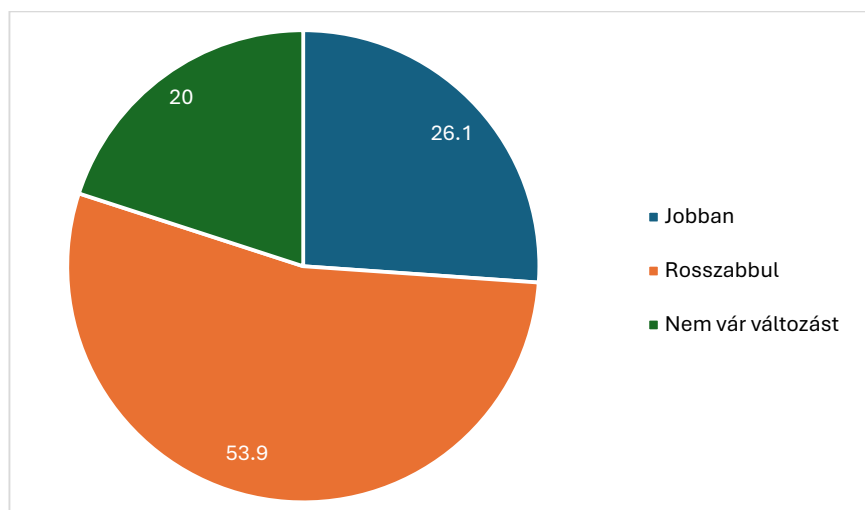
„teljesen elégedetlenek” (9,2%) együttesen már több mint 30%-ot képviselnek. Fontos megjegyezni, hogy a magasabb fokú, „teljes” elégedettség aránya viszonylag alacsony, ami arra utal, hogy a pozitív megítélés inkább mérsékelt, mintsem kiemelkedő.

2. ábra: A jelenlegi életkörülményekkel való elégedettség (%)

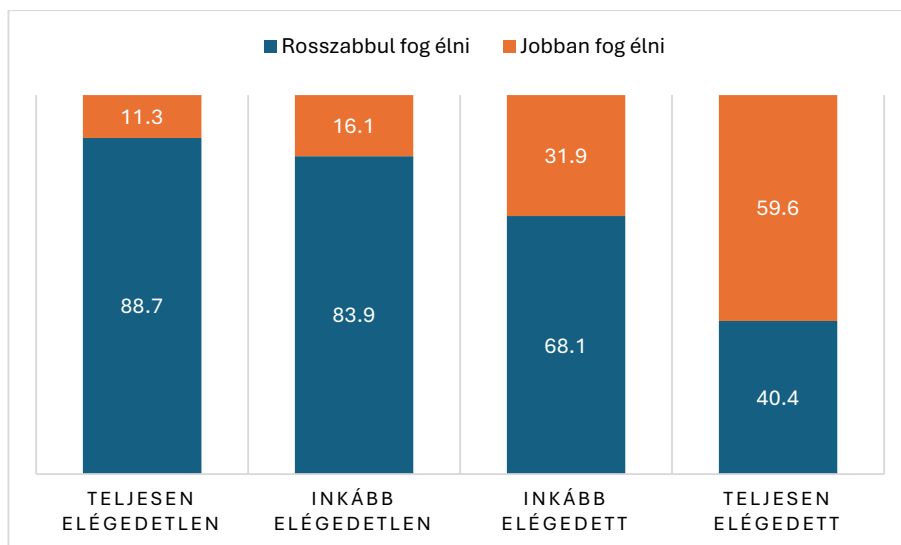
A jövőre vonatkozó várakozások ezzel szemben jóval kedvezőtlenebb képet mutatnak. A válaszadók 53,9%-a úgy véli, hogy egy év múlva rosszabbul fog élni, míg 26,1% számít javulásra, és 20% nem vár változást. Ez az eloszlás egyértelműen pesszimista jövőképet jelez, különösen annak fényében, hogy a jelenlegi elégedettség inkább pozitív volt. A jelen és a jövő megítélése közötti eltérés arra utal, hogy a válaszadók nem csupán saját aktuális helyzetükből indulnak ki, hanem a tágabb társadalmi és gazdasági környezetet is figyelembe veszik.

3. ábra: Jobban, vagy rosszabbul fog élni egy év múlva? (%)

A jelenlegi elégedettség és a jövőbeli várakozások kapcsolatát vizsgálva egyértelmű, pozitív irányú összefüggés rajzolódik ki. A „teljesen elégedetlenek” körében a válaszadók 88,7%-a vár romlást, míg csupán 11,3% számít javulásra. Az „inkább elégedetlenek” esetében is hasonló a helyzet: 83,9% pesszimista, és mindössze 16,1% optimista. Az „inkább elégedettek” csoportjában a romlást várók aránya 68,1%, míg a javulást váróké 31,9%. A tendencia csak a „teljesen elégedettek” körében fordul meg, ahol már a többség (59,6%) optimista, ugyanakkor még itt is jelentős, 40,4% azok aránya, akik romlásra számítanak.

4. ábra: A jelenlegi elégedettség és a jövőbeli várakozások kapcsolata (%)

Összességében megállapítható, hogy a jelenlegi élethelyzettel való elégedettség és a jövőbeli várakozások között szoros kapcsolat áll fenn: az elégedettség növekedésével nő az optimizmus valószínűsége. Ugyanakkor az eredmények azt is világosan mutatják, hogy a teljes mintában domináns a pesszimista jövőkép, ami arra utal, hogy a várakozásokat nem kizárólag az egyéni élethelyzet, hanem szélesebb társadalmi és gazdasági tényezők is alakítják. A makroszintű negatív percepció tehát összhangban áll az egyéni szinten megjelenő jövőbeli bizonytalansággal és pesszimizmussal.

A megyei önkormányzat hatáskörébe tartozó kompetenciák megítélése

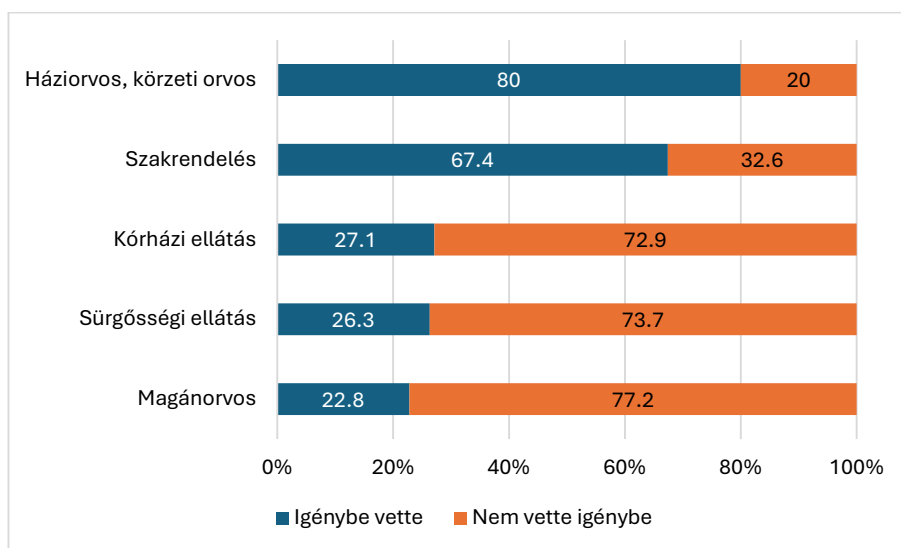
A vizsgálat következő részében a megyei önkormányzat hatáskörébe tartozó közszolgáltatások megítélését elemezzük. A fókusz elsősorban az egészségügyi ellátásra, az úthálózat állapotára és az oktatási rendszer egyes aspektusaira irányul. Ezek a területek a mindennapi élet szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak, így a lakossági tapasztalatok és vélemények fontos visszajelzést adnak a szolgáltatások működéséről és minőségéről.

Az alábbiakban először az egészségügyi ellátások igénybevételét és az azokkal való elégedettséget, majd a rendszerrel kapcsolatos főbb problémákat vizsgáljuk.

A kapott adatok három jól elkülöníthető dimenzió mentén értelmezhetők: az egészségügyi szolgáltatások igénybevétele, az ezekkel való elégedettség, valamint a rendszer fő problémáinak megítélése.

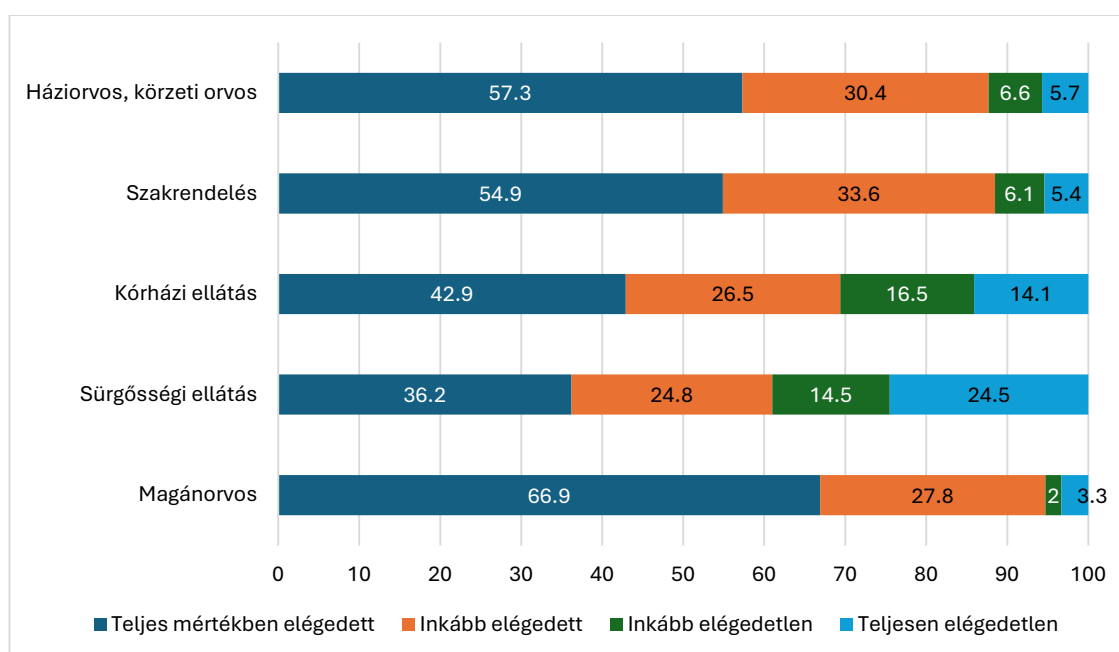
Az igénybevételi adatok alapján egyértelmű különbségek rajzolódnak ki az egyes ellátástípusok között. A legszélesebb körben a háziorvosi ellátást veszik igénybe a válaszadók, ahol az arány eléri a 80%-ot, ami az alapellátás központi szerepét tükrözi. Ezt követi a szakrendelés 67,4%-kal, ami szintén viszonylag magas igénybevételt jelez. Ezzel szemben a kórházi ellátás (27,1%), a sürgősségi ellátás (26,3%) és különösen a magánorvosi szolgáltatások (22,8%) jóval alacsonyabb arányban jelennek meg. Ez a struktúra arra utal, hogy a válaszadók többsége elsősorban az alap- és járóbeteg-ellátási formákra támaszkodik, míg az akut vagy költségesebb szolgáltatásokat ritkábban veszi igénybe.

5. ábra: Az egészségügyi szolgáltatások igénybevétele (%)

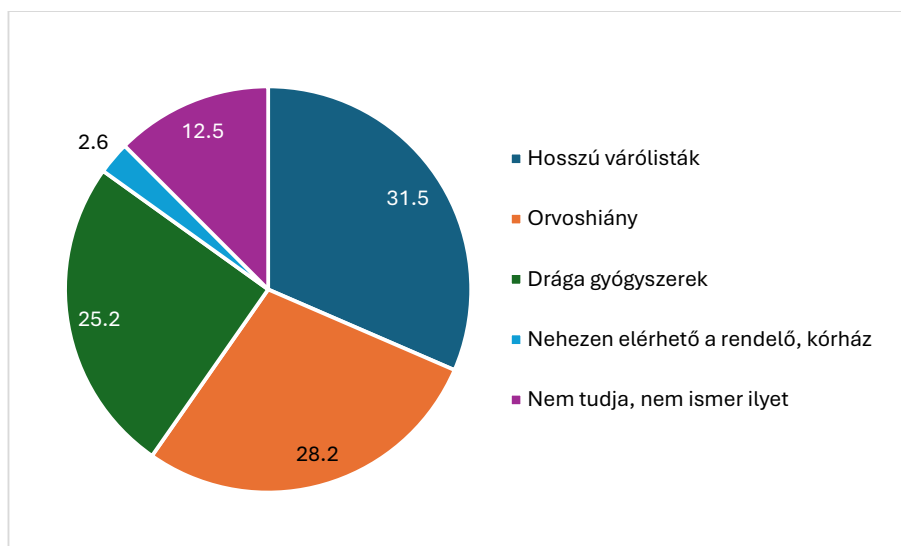
Az elégedettségi adatok ennél árnyaltabb képet mutatnak. A legmagasabb elégedettségi szint a magánegészségügy esetében figyelhető meg, ahol a válaszadók 66,9%-a teljes mértékben elégedett, és további 27,8% inkább elégedett, így az összesített pozitív arány meghaladja a 94%-ot. Hasonlóan kedvező a megítélés a szakrendelések (54,9% teljesen, 33,6% inkább elégedett) és a háziorvosi ellátás esetében (57,3% és 30,4%), ahol szintén dominál az elégedettség. Ezzel szemben a sürgősségi ellátás és a kórházi ellátás esetében jóval kritikusabb a kép. A sürgősségi ellátásnál a teljesen elégedettek aránya mindössze 36,2%, miközben a teljesen elégedetlenek aránya 24,5%, ami kiemelkedően magas. A kórházi ellátásnál hasonló tendencia figyelhető meg: bár 42,9% teljesen elégedett, a negatív vélemények aránya (16,5% inkább elégedetlen és 14,1% teljesen elégedetlen) összességében jelentős.

6. ábra: Elégedettség az egészségügyi szolgáltatásokkal (%)

A rendszerrel kapcsolatos problémák megítélése tovább erősíti ezt a képet. A leggyakrabban említett probléma a hosszú várólisták (31,5%), amelyet az orvoshiány (28,2%) és a drága gyógyszerek (25,2%) követnek. Ezek mind strukturális jellegű nehézségekre utalnak. A nehéz hozzáférhetőséget viszonylag kevesen említették (2,6%), míg 12,5% nem tudott konkrét problémát megnevezni. A problémák sorrendje jól összhangban van az elégedettségi adatokkal: különösen azoknál az ellátási formáknál jelentkezik nagyobb elégedetlenség (kórházi és sürgősségi ellátás), ahol a rendszerterheltség és a kapacitáshiány valószínűsíthetően erősebben jelen van.

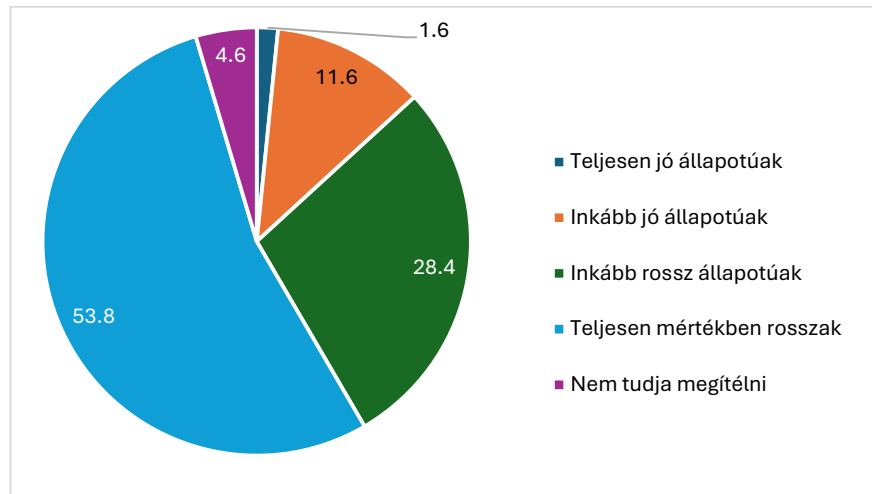
7. ábra: Az egészségügyi ellátással kapcsolatos problémák megítélése (%)

Az eredmények azt mutatják, hogy az egészségügyi rendszer megítélése differenciált: az alap- és járóbeteg-ellátás esetében inkább pozitív tapasztalatok dominálnak, míg a kórházi és sürgősségi ellátás területén jelentősebb elégedetlenség figyelhető meg. A háttérben elsősorban rendszer szintű problémák, különösen a várólisták és az orvoshiány állhatnak, amelyek a szolgáltatások minőségére és elérhetőségére egyaránt hatással vannak.

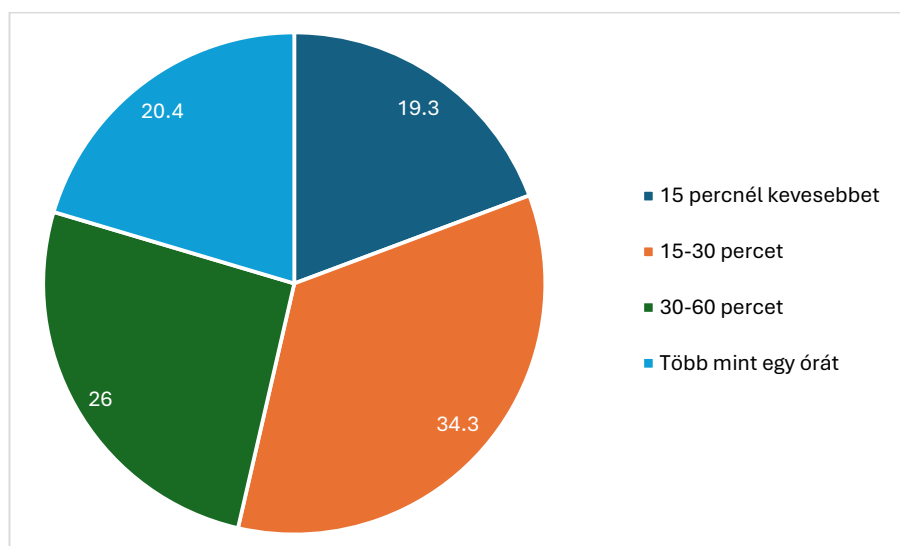
A közlekedéssel és az úthálózat állapotával kapcsolatos eredmények egyértelműen negatív képet rajzolnak ki. A válaszadók több mint fele (53,8%) teljes mértékben rossznak ítéli az utak állapotát, további 28,4% pedig inkább rossznak tartja. Ez összességében több mint 80%-os negatív megítélést jelent. Ezzel szemben mindössze 1,6% értékeli teljesen jónak, és 11,6% inkább jónak az utak állapotát, míg 4,6% nem tudta megítélni a kérdést. Az adatok alapján tehát az úthálózat minősége kifejezetten kritikus pontként jelenik meg a megyei közszolgáltatások között.

8. ábra: A II. és III. osztályú utakkal kapcsolatos elégedettség (%)

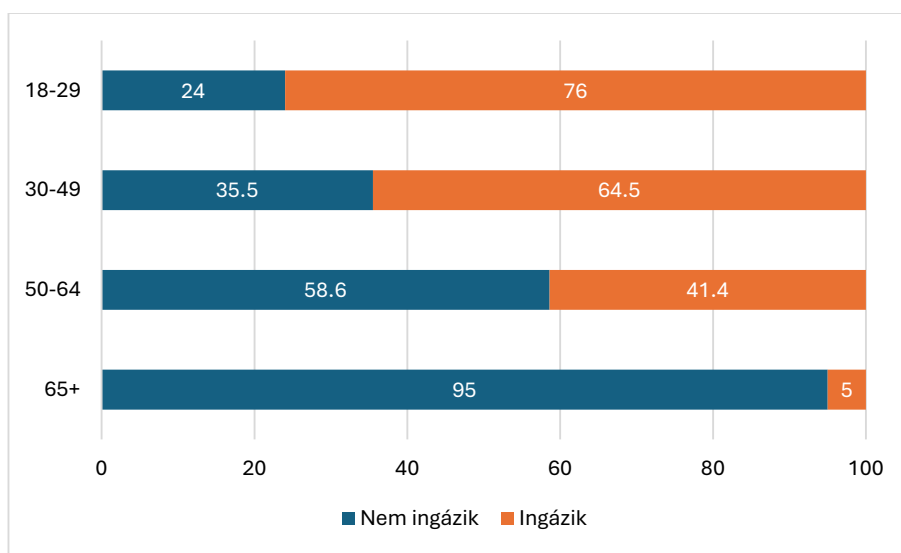
A válaszadók 42,4%-a ingázik, míg 57,6% nem vesz részt rendszeres ingázásban. Az ingázási szokások vizsgálata alapján megállapítható, hogy a napi utazási idő jelentős: a legtöbben (34,3%) 15–30 percet töltenek közlekedéssel, ugyanakkor a válaszadók közel fele ennél hosszabb ideig utazik. A 30–60 percet ingázók aránya 26%, míg több mint egy órát 20,4% tölt utazással. Ez arra utal, hogy az ingázás jelentős időterhet ró a lakosság egy részére.

9. ábra: Az ingázással töltött idő (%)

Korcsoportok szerint vizsgálva az ingázást, jól kirajzolódik egy életkori mintázat. A fiatalabb korosztályok körében jóval magasabb az ingázók aránya: a 18–29 évesek 76%-a, míg a 30–49 évesek 64,5%-a ingázik. Ez az arány az életkor előrehaladtával jelentősen csökken: az 50–64 évesek körében már csak 41,4%, a 65 év felettiéknél pedig mindössze 5%. Ez összhangban van azzal, hogy az aktív korú népesség nagyobb arányban vesz részt a munkaerőpiacon, míg az idősebbek körében az ingázás jelentősége csökken.

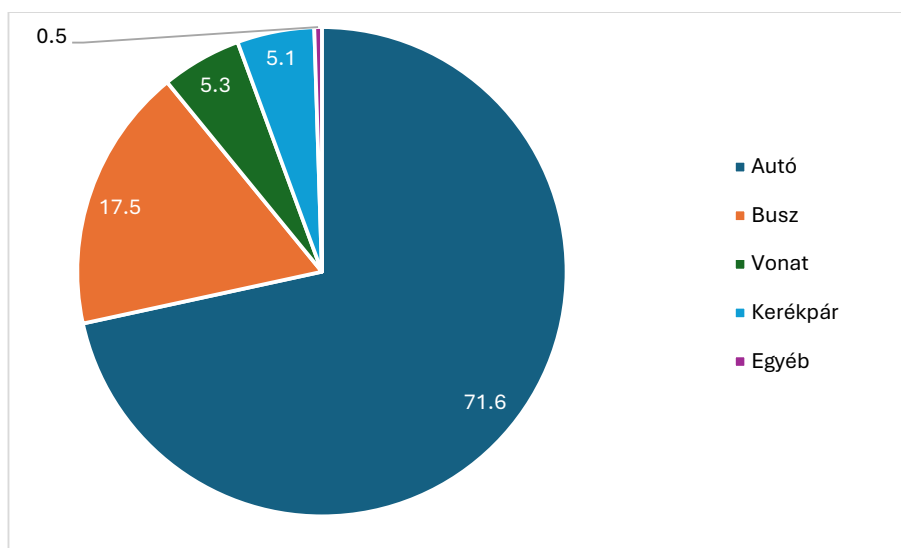
10. ábra: Az ingázás aránya korcsoportok szerint (%)

A közlekedési módok tekintetében egyértelműen az egyéni közlekedés dominál. Az ingázók 71,6%-a autóval közlekedik, míg a tömegközlekedési eszközök használata jóval alacsonyabb: a buszt 17,5%, a vonatot pedig mindössze 5,3% veszi igénybe. A kerékpáros közlekedés aránya 5,1%, míg egyéb közlekedési módokat elenyésző arányban (0,5%) használnak. Ez az eloszlás arra utal, hogy a közösségi közlekedés jelenlegi formájában kevésbé versenyképes alternatíva az egyéni közlekedéssel szemben.

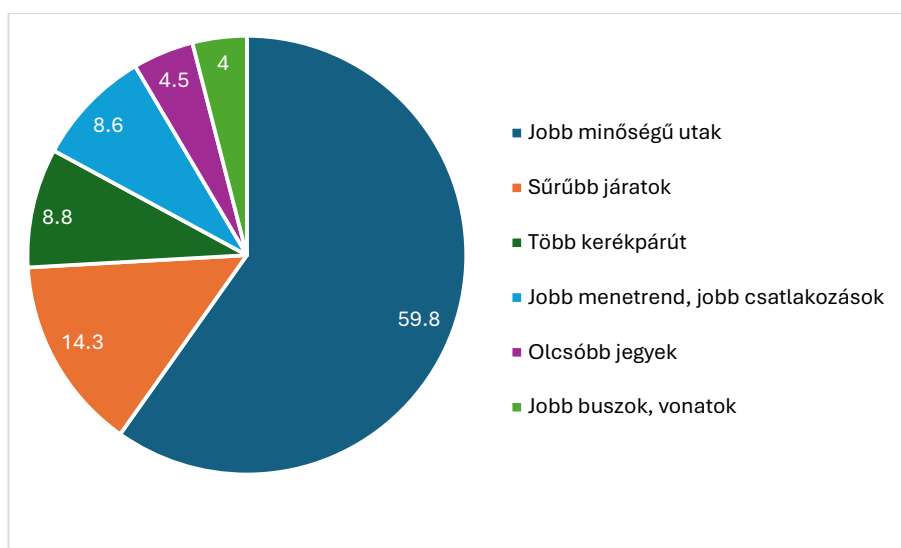
11. ábra: Közlekedési módok megoszlása (%)

12.

A közlekedés fejlesztésére vonatkozó válaszok tovább árnyalják a képet. A leggyakrabban megjelölt tényező a jobb minőségű utak biztosítása (59,8%), ami összhangban van az utak állapotára vonatkozó negatív értékelésekkel. Ezt követi a sűrűbb járatok igénye (14,3%), majd a több kerékpárút (8,8%) és a jobb menetrend, illetve csatlakozások javítása (8,6%). Az olcsóbb jegyek (4,5%) és a jobb járművek (4%) kisebb hangsúlyt kapnak. Az eredmények alapján a válaszadók elsősorban az infrastruktúra minőségének javítását és a közösségi közlekedés szervezési kérdéseinek fejlesztését tartják kulcsfontosságúnak.

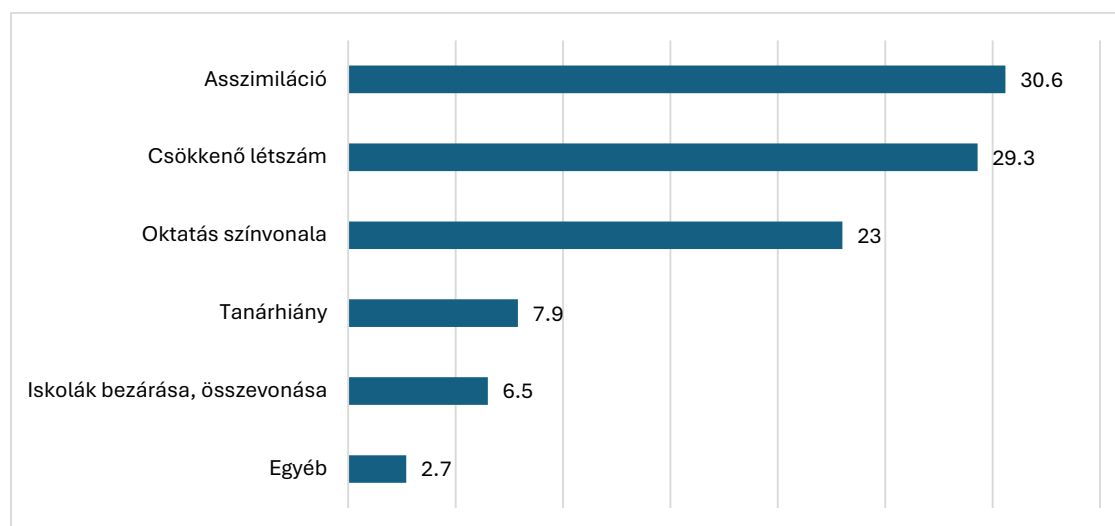
13. ábra: Közlekedési fejlesztési irányok (%)

Összességében megállapítható, hogy a közlekedés és az úthálózat a megyei közszolgáltatások egyik legkritikusabb területe. A rossz állapotú utak, a jelentős ingázási idő és a közösségi közlekedés alacsony kihasználtsága együttesen olyan problémakört jeleznek, amely elsősorban infrastrukturális fejlesztéseket és hatékonyabb közlekedésszervezést igényel.

Az oktatással kapcsolatos kérdések vizsgálata során fontos kiemelni, hogy a válaszadók jelentős része (28%) nem tudta megítélni az iskolák helyzetét, így az elemzés azokra a válaszadókra épül, akik rendelkeznek releváns tapasztalattal vagy véleménnyel. Az eredmények alapján az oktatási rendszer legfontosabb problémái között első helyen az asszimiláció jelenik meg (30,6%), amely szorosan összefügg a második leggyakrabban említett tényezővel, a csökkenő diáklétszámmal (29,3%). Ezek az adatok arra utalnak, hogy a válaszadók elsősorban demográfiai és társadalmi folyamatokból eredő kihívásokat érzékelnek. Ezt követi az oktatás színvonalával kapcsolatos aggályok megjelenése (23%), amely már közvetlenebbül a rendszer működésére és minőségére utal. A tanárhiány (7,9%) és az iskolák bezárása vagy összevonása (6,5%) kisebb arányban jelennek meg, azonban ezek is strukturális problémákra világítanak rá. Az „egyéb” kategória (2,7%) marginális jelentőségű, ami azt jelzi, hogy a fő problémák jól körülhatárolhatók.

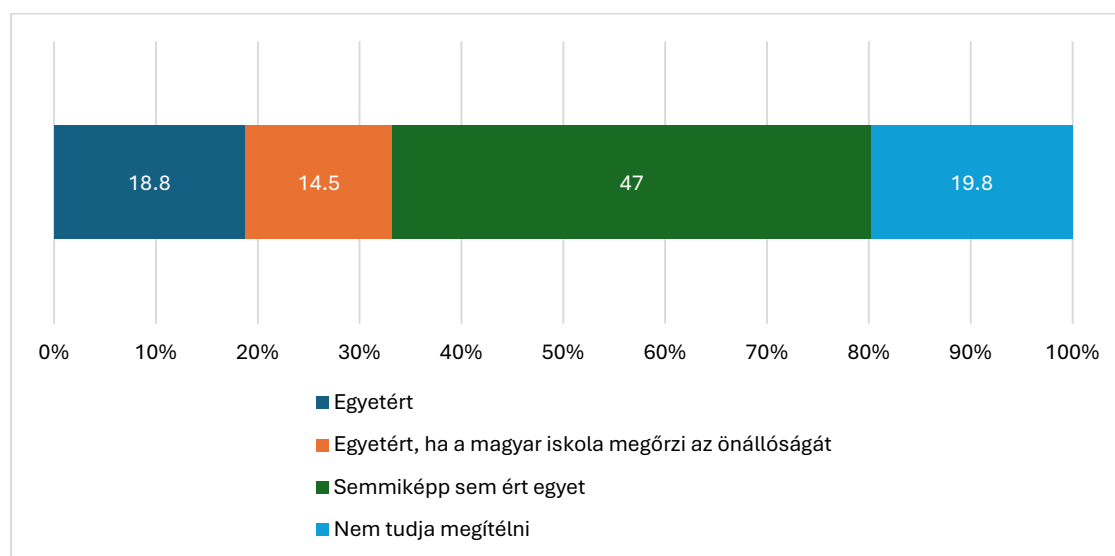
14. ábra: Az oktatási rendszer legfontosabb problémái (%)

Az iskolák összevonásával kapcsolatos attitűdök kifejezetten elutasítóak. A válaszadók közel fele (47%) egyáltalán nem ért egyet az összevonásokkal, míg további 19,8% nem tudja megítélni a kérdést. Az összevonást feltétel nélkül támogatók aránya viszonylag alacsony (18,8%), és további 14,5% csak abban az esetben fogadná el ezt a megoldást, ha a magyar iskola megőrzi önállóságát. Ez arra utal, hogy az intézményi struktúra

átalakítása érzékeny kérdés, amely különösen az identitáshoz és az anyanyelvi oktatáshoz kapcsolódó szempontok miatt vált ki ellenállást.

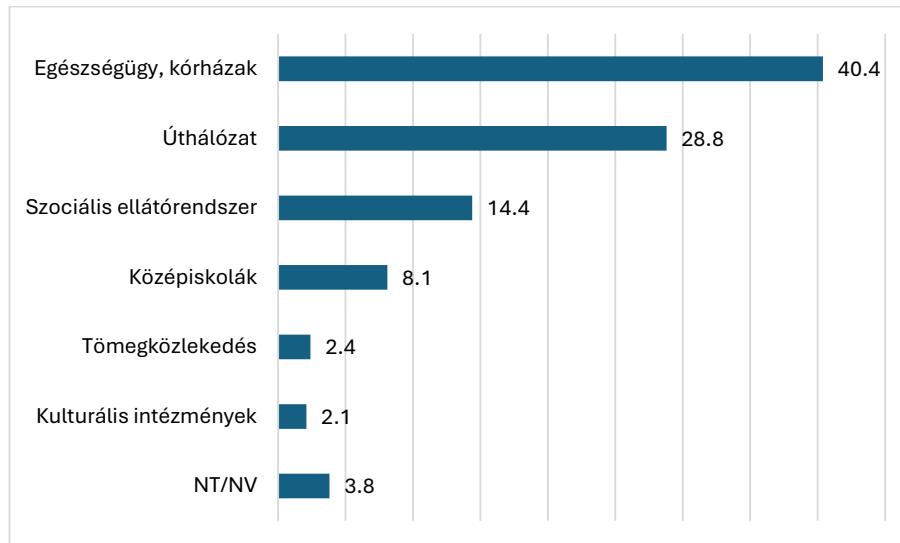
15. ábra: Az iskolák összevonásának megítélése (%)

Az eredmények azt mutatják, hogy bár az oktatási rendszerben azonosíthatók konkrét problémák – különösen az asszimiláció és a csökkenő létszám –, ezek súlya a válaszadók percepciójában elmarad más közszolgáltatási területek mögött. Az oktatás tehát inkább közép- vagy hosszabb távú kihívásként jelenik meg, míg az egészségügy és az infrastruktúra problémái sürgetőbb beavatkozást igényelnek a lakosság megítélése szerint.

A fejlesztési prioritások vizsgálata alapján egyértelműen kirajzolódik, hogy a válaszadók nem az oktatást tekintik a legégetőbb problématerületnek. A legtöbben az egészségügy és a kórházak fejlesztését tartják elsődlegesnek (40,4%), ezt követi az úthálózat (28,8%). A szociális ellátórendszer fejlesztése 14,4%-kal a harmadik helyen áll. Az oktatáshoz közvetlenül kapcsolódó középiskolák fejlesztését mindössze 8,1% jelölte meg elsődleges prioritásként, míg a tömegközlekedés (2,4%) és a kulturális intézmények (2,1%) még ennél is kisebb hangsúlyt kapnak.

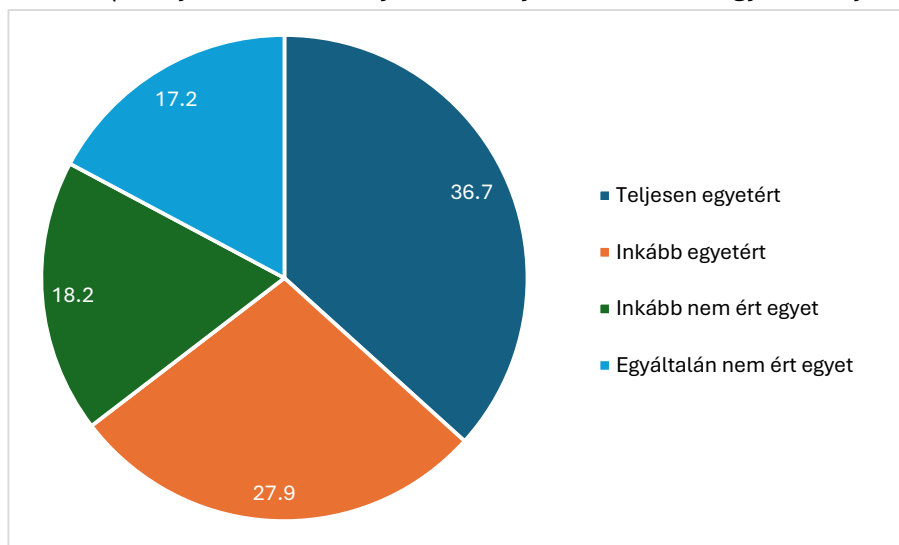
16. ábra: A legfontosabb fejlesztési területek a lakosság szerint (%)

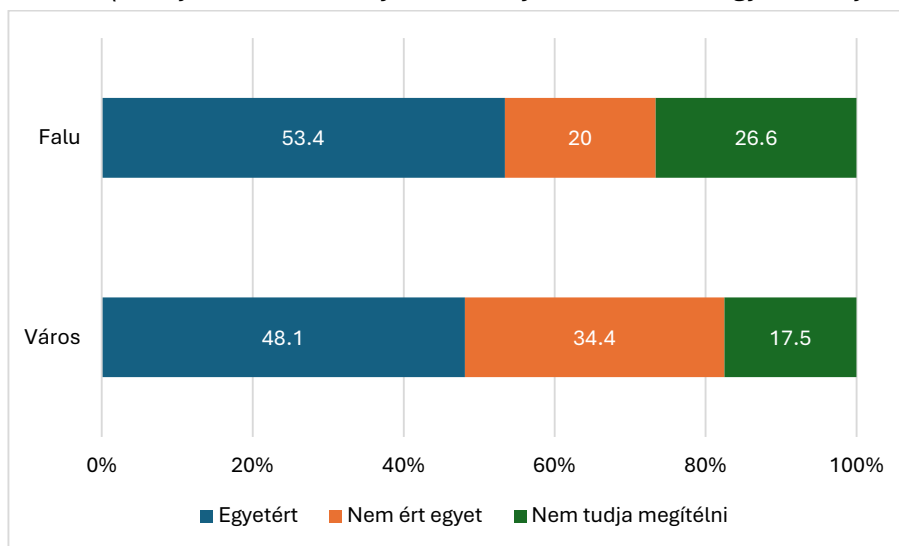
A megyei fejlettséggel kapcsolatos percepciók vizsgálata alapján a válaszadók többsége úgy érzi, hogy saját járása hátrányosabb helyzetben van a megye többi részéhez képest. A megkérdezettek 36,7%-a teljes mértékben, további 27,9%-a inkább egyetért ezzel az állítással, ami összességében 64,6%-os egyetértési arányt jelent. Ezzel szemben 18,2% inkább nem ért egyet, míg 17,2% egyáltalán nem ért egyet. Az adatok tehát azt mutatják, hogy a relatív lemaradás érzete erősen jelen van a válaszadók körében.

Településtípus szerint vizsgálva a kérdést, különbségek figyelhetők meg a városi és falusi lakosság között. A falvakban élők nagyobb arányban érzik hátrányos helyzetűnek saját térségüket (53,4%), mint a városiak (48,1%). Ugyanakkor a bizonytalanok aránya a falusi válaszadók körében magasabb (26,6%), mint a városiak körében (17,5%), ami arra utal, hogy a falvakban élők kevésbé tudják egyértelműen megítélni térségük helyzetét. Az állítással nem egyetértők aránya a városokban jelentősebb (34,4%), mint a falvakban (20%), ami arra utal, hogy a városi lakosság megosztottabban ítéli meg a térségi különbségeket.

17. ábra: A járás relatív helyzetének megítélése (%)
 (A mi járásunk hátrányosabb helyzetű, mint a megye többi járása.)

18. ábra: A járás helyzetének megítélése településtípus szerint (%)
 (A mi járásunk hátrányosabb helyzetű, mint a megye többi járása.)

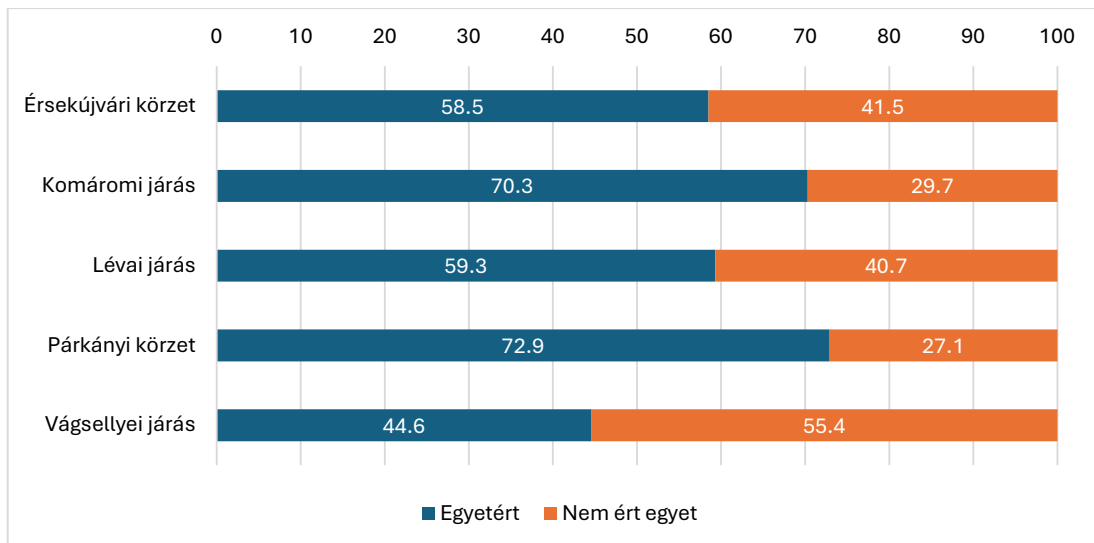

Területi bontásban további eltérések rajzolódnak ki. Az állítással, miszerint „a mi járásunk hátrányosabb helyzetű, mint a megye többi járása”, a legerősebb egyetértés a Párkányi körzetben figyelhető meg (72,9%), amelyet a Komáromi járás (70,3%) követ. A Lévai járásban (59,3%) és az Érsekújvári körzetben (58,5%) szintén többségi az egyetértés, ugyanakkor a Vágsellyei járás jelentősen eltér a többitől: itt a válaszadók többsége (55,4%) nem ért egyet azzal, hogy saját járása hátrányosabb helyzetű lenne. Ez arra utal,

hogy a térségi önértékelés erősen differenciált, és nem mindenhol jelenik meg ugyanazzal az intenzitással a relatív lemaradás érzete.

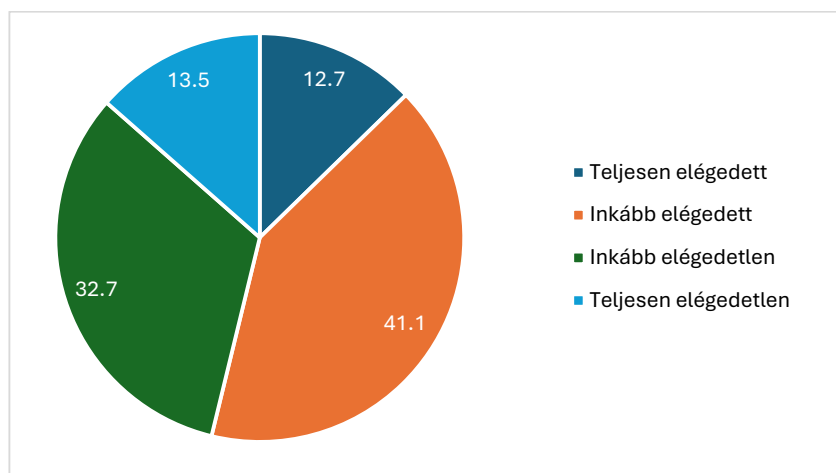
19. ábra: A járás helyzetének megítélése területi bontásban (%)

(A mi járásunk hátrányosabb helyzetű, mint a megye többi járása.)

A megye tevékenységével kapcsolatos elégedettség vizsgálata árnyalja a képet. Fontos kiemelni, hogy a válaszadók 28,5%-a mondta azt, nem tudja, mivel foglalkozik a megye, ami az intézményi működés alacsony ismertségére utal. Azok körében, akik véleményt tudtak formálni, a mérsékelt pozitív megítélés dominál: 12,7% teljes mértékben elégedett, míg 41,1% inkább elégedett. Ugyanakkor az elégedetlenek aránya sem elhanyagolható, hiszen 32,7% inkább elégedetlen, és 13,5% teljes mértékben elégedetlen, ami összességében 46,2%-os negatív megítélést jelent.

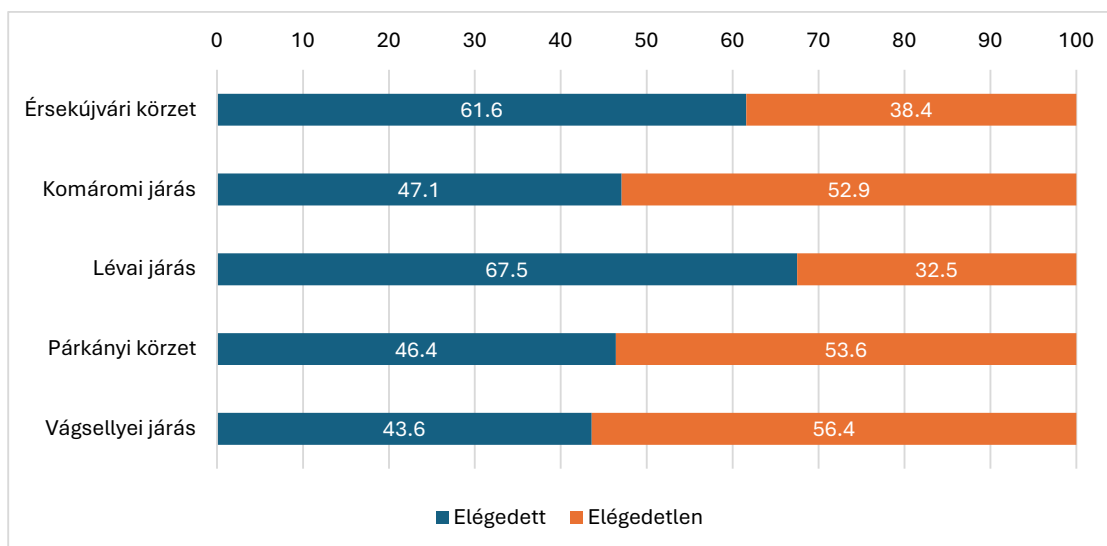
20. ábra: Elégedettség a megye tevékenységével (%)

Területi bontásban az elégedettség jelentős különbségeket mutat. A legkedvezőbb megítélés a Lévai járásban figyelhető meg, ahol a válaszadók 67,5%-a elégedett a megye

tevékenységével. Ezzel szemben a Komáromi járásban már többségben vannak az elégedetlenek (52,9%), ahogyan a Párkányi körzetben (53,6%) és a Vágsellyei járásban (56,4%) is. Az Érsekújvári körzetben az elégedettek aránya még többséget alkot (61,6%), azonban itt is jelentős az elégedetlenek aránya (38,4%).

21. ábra: Elégedettség a megye tevékenységével területi bontásban (%)

Az eredmények azt mutatják, hogy a válaszadók jelentős része saját térségét hátrányos helyzetűnek érzékeli, ugyanakkor a megye működésének megítélése ennél árnyaltabb képet mutat. A viszonylag magas bizonytalanság, valamint az elégedettség és elégedetlenség közel kiegyensúlyozott aránya arra utal, hogy a megyei önkormányzat tevékenysége nem minden esetben látható vagy egyértelmű a lakosság számára, ami kommunikációs és információs hiányosságokra is utalhat.

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

PRO HUNGARICA COMMUNITATE

Námestie sv. Štefana 296/6
Szent István tér 296/6
929 01 Dunajská Streda
Dunaszerdahely

www.prohuncom.sk